משואה
MASSUAH

AR-SHOA-012-18

משואה תל יצחק
ארכיון
12/181/ל

מחשב: 25011

אוכטון "משואה" מכתב של חיל מהרבינזה

ביהודית במל"ה עולמית. 18.12.1944

משואה
MASSUAH

38393
Pte. ROSTAL J.
D' Coy. 3rd. Bn.
PAL. REGT.
G.M.F.

18/12 44

רב שלום לכם!

תודה רבה רבה מאד מאתכם. אני מוכרח להודות שהייתי נרגש אחרי שקראתי אותו. נראים לי אחרי שנובאתי להקשרים פנימי אחד קיימים. אתם כולכם קרובים לי מאוד ומאתים קבלת הנני אושר אליכם. כל כך הרבה תלונות, מתשובות, מלחמות והתאוקליות שרבתי יחד אתכם אין שאי אפשר לשבת את כל ניאת המשק הנמן. אי אפשר לפתות דום אחד בלי אבל בחיים ולמתוך לנמרי את הדרך, דומה שאון לי כל כוח לכך. אתם תשאלו בטבעי תמיד תדרים יקרים אשר הלבנו יחד בשורה אחת לקרב החיים. עם התקופה שרוליות בקיבוץ אשר בנבנו תמיד לטובה. הוי כמעים שונים, כמעים של התלהבות ושמחה, שלאמיה ובשרה ואינני יודע אם יהיה לי אחד בחיים איזה רגיון שאדע להאמין בו כל כך, ושאוכל להביא לי אושר פנימי כל כך עמוק כמו שהביאה לי תקופה ראשונה בקיבוץ. אמנם עם מבטיון לא ויתרתי מרגיון של שבירה, אבל קשה לי לקבוע מבטיון מה אשה בעתיד הרחוק. — אתם נובבים בטח שזו את התקופה שפרצה המלחמה. בהתחלה לא האמנתי שהמלחמה תמשך כה הרבה זמן ותביא לתוצאות כה מבהילות לעמנו. אשרתי שבכל זאת יצאתי קבוצה ואנשים היקרים לנו לעלות ארצה. אבל נובחתי

משואה
MASSUAH

תכלית שאפתי. מאז ליל מלאותי מרגיש לנפשי תמיד רציתי להיות בין
אלה שנשאלו בגלה. בקשו ובמאמצות הסקרן יחד אתם לסביל את הסבל
האכזרי אשר בסופו היה בלוון ואבדון לאלף גדול של עמנו. אינני יודע אם
נכון מתשובתי היו, אבל הרגשה כזו תמיד לוה אותי. ליל יכולתי
להסתדר בחיים נורמליים ולחיות בשקט גו דומן שרב ובדות אינו לוה
נפרסת בגורה כה אוימה. מבלי שתנתן להם אף שמיות מינימליות
להתן על עצמם. — לכן עצם התמיסתי. השתתפות בהיות בגלה עד
כה ליל הרגשתי כל כך שרב אינני בתור ותיבות עברות בתוך הגלה
הגדולה הליותם, הרגשתי מיותרים. ליל בעצם הרבה תלים מאתנו נאלו
ליבי יאוש ויבדק. — עכשיו בהקמת "הבריגדה" העברית נתנת
לנו האפשרות להסתלק אם האויב בנים ולנקום את נקמת
דם עמנו הנשפך. אינני יודע מתי זה יבוא למעשה. למנינו הרבה
להתאמן וללמוד שוב את המלאכה בבדי שנוכל לעמוד במבחן. גם היום
הנרק גו אנו מכל עכשיו מתשובתי ואת רגשותי נקמה. —
אני בינתיים "אושה תיים יבוא לכם כמי שאתם כותבים על הנעשה
אצלי מתכתבי לבינה. לכן ליל אכתוב הפעם שוב אות הבדרים.
הייתי כמה פעמים בבולמאן גל וכאן יש מה לבואות ולבקר. הייתי
מאוד לכם שיבמן לכם פעם לבקר פה. מינדן אתה הייתי
נהנה במיוחד כי יש לך הבנה רבה למלאכת האומנות. —
הסביבה שאני נמצא היא נפרדת. אצור הרבי מיוער. עכשיו
בתורכי הבית יותר מגוה הים התכסו עים שלגן. אלו תשובו.